

overstiger 200 kr. Den skattemæssige fradragsret for de nævnte udgifter er maksimeret til 1 000 kr., hvoraf følger, at velgørenhedsbidrag ud over 2 200 kr. årligt kun modtager skattelempelse efter de hidtil gældende regler.

II. Fradrag i den selvangivne skattepligtige indkomst.

1. Eksistensfradrag.

Ud fra synspunktet, at den del af enhver skatteydere indkomst, som svarer til et eksistensminimum, ikke bør underkastes indkomstskat til staten, reduceres den selvangivne, skattepligtige indkomst inden beregningen af skatten med:

- 5 000 kr. for sambeskattede ægtepar, og
- 2 500 - for enlige skatteydere.

2. Hustrufradrag.

Hvis hustruen har indtægt gennem selverhverv eller arbejde for fremmede, gives der yderligere et fradrag på halvdelen af denne indtægt, dog højst et fradrag på 1 000 kr. Efter gældende lovgivning er grænsen højere, nemlig 2 000 kr. Der indtræder imidlertid ikke ved denne tilsyneladende skærpelse nogen forhøjelse af skatten på hustruindtægt i forhold til den nugældende beskatning, men derimod større eller mindre nedsættelser, idet den foreslåede lempeligere beskatning af hustruens såvel som mandens indkomst mere end opvejer det reducerede hustrufradrag.

Det er af væsentlig betydning for hele spørgsmålet om beskatning af hustruindtægt, at overgang til proportional beskatning af indkomststigninger vil løse sambeskatningens vanskeligste problem. Hvis en hustru forøger ægteparrets indkomst ved at påtage sig indtægtsgivende arbejde, beskattes denne forøgelse af familiens indtægter ikke med en højere procent end indtægten i øvrigt. Det samme gælder naturligvis, hvis hun forøger sin allerede løbende indtægt.

3. Børnefradrag.

Efter forslaget reduceres den selvangivne, skattepligtige indkomst endvidere med fradrag for hvert barn, der sambeskattes med skatteyderen. De nugældende børnefradrag er i flere henseender utilstrækkelige og foreslås derfor forhøjet til 1 000 kr. for hvert barn, uanset hvor i landet skatteyderen har bopæl. Efter gældende ret udgør disse fradrag mellem 600 og 800 kr. i hovedstadskommunerne, mellem 550 og 700 kr. i købstæderne og mellem 500 og 600 kr. i landkommunerne.

Det er endvidere en væsentlig ulempe ved de nuværende børnefradrag, at de bortfalder efter

barnets fyldte 18. år, d. v. s. på et tidspunkt, hvor børn under videreuddannelse (universitetsstudium, læreplads o. lign.) netop er til størst økonomisk belastning for familieforsørgeren. Det foreslås derfor, at aldersgrænsen forhøjes fra 18 til 22 år. Der ydes herigennem en støtte til forældre, der påtager sig byrden ved at give deres børn en uddannelse, som også er af samfundsmæssig værdi. Gennem betingelsen om, at børnefradraget kun ydes til børn, der sambeskattes med forældrene, udelukker man, at lempelsen opnås af forældre, hvis børn har egne indtægter af betragteligt omfang. For studerende og andre, der har indtægter under uddannelsestiden, medfører forslaget, at de som selvstændigt beskattet kan have indkomst op til 3 000 kr. uden at skulle udrede statskat.

4. Fradrag for underhold af nærpårørende.

Som noget nyt indeholder forslaget endvidere en bestemmelse om, at et fradrag af samme størrelse som børnefradraget, 1 000 kr., ydes til en skatteyder, der hjælper sine forældre, svigerforældre, bedsteforældre, søskende el. lign. nærpårørende, samt børn over 22 år, der er kronisk syge, invalide el. lign., når de pågældende bor hos skatteyderen og i det væsentlige forsørges af denne. Fradraget gives med 1 000 kr. for hver person, skatteyderen underholder.

III. Skatteberegningen og skatteprocenterne.

1. Grundskatten.

Efter at den selvangivne, skattepligtige indkomst er nedsat med de under II omtalte fradrag; eksistensfradrag (5 000 kr., resp. 2 500 kr.), hustrufradrag, børnefradrag og eventuelt fradrag for nærpårørende, beregnes der en proportional *grundskat* af hele indkomsten (uanset dennes størrelse) på 20 pct.

For enlige skatteydere beskattes indkomst inden for de første 2 500 kr. med 10 pct. Denne indtægtsdel er skattefri for ægtepar som følge af det tilsvarende højere eksistensfradrag. Enliges skattepligtige indkomst ud over 2 500 kr. (selvangivet indkomst ud over 5 000 kr.) beskattes ligesom ægtepars indkomster med 20 pct., således at samme skattesats fra da af anvendes for begge kategorier af skatteydere. Dette betyder, at enliges grundskattebeløb på alle indtægtstrin (ud over 2 500 kr.) ligger 250 kr. højere end ægtepars.

2. Suppleringskatten.

På grund af den i tidens løb stærkt forhøjede beskatning af mellemstore og store indkomster vil